

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 16. Controversia inter Regem Franciæ & Archiepiscopum
Rothomagensem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

ne gloriari possint, impune se Jesu Chri- Sæcul. XIII.
 sti nomen impugnasse. Dabat 23 Jan. 1232. A. C. 1232.

§. XVI.

*Controversia inter Regem Franciæ,
 & Archiepiscopum Rotho-
 magensem.*

In Galliis controversia Regi cum Archi-
 episcopo Rothomagensi nata annos *Chr. Ro-*
 quinque duravit. Ab anno 1227 Thibau- *thom. to. 1.*
 tius Ambianensis eam tenens sedem in *Bibl. Lab.*
 sylva sua Luverienfi ligna exstruendis æ- *p. 375.*
 dificiis apta cædi jufferat, Rothomagum
 vehenda: Sed Prætor Vauderevillius ea
 retinuit, cui propterea loci Episcopus u-
 sum sacrorum interdixit. Archiepisco-
 pus autem in curiam Regiam vocatus
 est, quod sine Regis permisso ejus Præ-
 tori poenam illam imponi jufferit. Ad-
 debatur, Archiepiscopum ex illa sylva e-
 jusmodi ligna pro sua tantum domo Lu-
 verienfi, non pro alienis posse avehere.
 Etiam aliæ querelæ motæ sunt, quæsi-
 tumque fuit, cur hic Præful ad eas re-
 sponfurus non veniret in curiam, ut cæ-
 teri Normanniæ Episcopi ac Barones?
 Erat illa sub Regibus Anglorum suprema
 Normanniæ curia, unde postea Senatus
 Rothomagensis est ortus. E cunctis his
 capitibus accersitus Vernonium ad Re-
 gem Thibautius comparuit, dixitque, se
 non

Sæcul. XIII.
A.C. 1232.

non obstringi ad respondendum in Curia Regia, cum quædam illorum capitum essent spiritualia, & ipse nullum a Rege prædium beneficiarium haberet, cujus rationem deberet reddere. Rege ac Regina ejus matre per hæc verba haud modice offensis, nec placatis discessit Thibautius. Ergo Rex consultatione cum Baronibus suis sæpius habita illius prædia occupavit, qui ex consilio Suffraganeorum suorum omnes possessiones arcesque, quas in Rothomagensi Archiepiscopatu Rex tenebat, exceptis urbibus interdicto affecit. Tum excessit e provincia iturus Romam, sed Rhemis morbo correptus misit, qui causam ipsius apud Papam ageret, obtinuitque, ut Romanus Cardinalis a S. Angelo, qui tunc Gallias ut Legatus adibat, illam discuteret. Et vero secundum rigorem juris Præfuli omnia adempta bona, quæ moveri vel poterant, vel nequibant, fructusque inde ablatos restitui, etiam ligna Luvæ cæsa Rothomagum revehi curavit. Tam bene compositas res suas videns Thibautius naturæ concessit 25 Septembris 1229 Pontificatus sui septimo.

In ejus successorem Thomam Freavillium Rothomagensem Decanum major Canonorum pars elegit: sed altera vehementer refragante lis in Curia Romana amplius anno hæsit. Demum mense

Majo

Majo 1231 Thomas jus suum in manus Papæ deposuit, a quo Mauritius Episcopus Cenomanensis in sedem Rothomagensis translatus, & dominica ante Festum S. Magdalenæ 20 Julii receptus, illam annis duobus ac dimidio tenuit. Thomam Freavillium electum in Episcopum Bajocensem Mauritius Dominica Passionis 28 Martii 1232 consecravit. Eodem anno mortua Abbatissa Montivillienſi Dioecesis Rothomagensis, cum eligentes in diversas abiissent partes, Mauritius formam Concilii Lateranensis ibi non fuisse observatam videns, rejecit ambas electas, & Religioſas jure eligendi inpræſens privans, aliam eis Antistitam creavit: sed Rex se opponens, ne ista reciperetur, impediit. Tum Archiepiscopus moniales omnes obsistenti Regi adhærentes sacro anathemate persecutus est.

Sub initium verni jejunii ejusdem anni aliquot monachos S. Vandrilli sacro fulmine perculit, quorum rursus defensionem Rex suscepit, atque ob hæc duo capita, & alia quædam Archiepiscopum coram se comparere jussit. Renuit is autem ut antecessor ejus, & secundum veterem Ecclesiæ Rothomagensis libertatem, ac observatam hæctenus consuetudinem tam in profanis quam in spiritualibus post Deum non alium sibi Judicem quam

Sæcul. XIII.
A. C. 1232.

Sæcul. XIII. quam Papam esse affirmavit. Quare **11**
A. C. 1232. Julii omnia Ecclesiæ Rothomagensis præ-
 dia Rex occupavit. Quem, ut ea red-
 deret, sæpius frustra adhortatus Mauritius
tom. 2. Spic. primum omnia Regiæ ditionis in Rotho-
p. 522. ep. 4. magenfi Diœcesi facella, nisi cum Rex aut
 Regina ibi præsens foret, dein omnes il-
 lius Prætores ac Proprætores cum ipso-
 rum familiis, & omnia Regiis in fundis
 cæmeteria, templaque suæ jurisdictioni
 obnoxia interdicto affecit, quantum ad
 Ecclesias attinet, sic mitigato, ut solum-
 modo æs campanum pulsare, & officium
 ad notas musicas canere ibi non liceret,
 ne major severitas hærefes ac populi ob-
 stinationem pareret.

p. 524. ep. 5.

Verum a Rege nihil se impetrare vi-
 dens, interdictum ad omnes suæ Diœ-
 cesis Ecclesias extendit, vetuitque, ne
 unquam ibi divinum celebraretur offi-
 cium, vel ullum Sacramentum nisi Ba-
 ptismatis infantibus & Pœnitentiæ mo-
 ribundis conferretur. *Permittimus tamen,*
pergit, ut in quavis parœcia semel in hebdo-
made clausis januis usque, quibus Ecclesia in-
terdicta est, exclusis Sacerdos populo introi-
tum, Epistolam, & Evangelium legat, panem
benedictum præbeat, & Ecclesiæ præcepta
explicit; declaramus simul, quam dolenter
hoc edamus interdictum. Archiepiscopus

p. 521. ep. 2.

aliam addidit circumstantiam. Jussit in
 omnia Diœcesis suæ templis Beatissi-
 mæ